

GAFFA

KONCERTANMELDELSE - 5 STJERNER

Sublim brasiliansk/svensk brobygning

STEEN RASMUSSEN & JOSEFINE CRONHOLM

Sankt Jakobs Kirke

Milton Nascimentos sange og musik blev smukt og intenst vakt til live af en dansk/svensk jazztrio i København

AF IVAN ROD / FOTO: IVAN ROD
11.07.2024 / 09:03 / Læsetid: 3 min

Den danske (og lidt brasilianske) jazzpianist Steen Rasmussen og den svenske (og lidt danske) jazzvokalist Josefine Cronholm udsendte sidste år et uhyre vellykket, fælles album med titlen, *Milton på svenska*.

Albummets titel refererede til 1) at sangene og musikken var skrevet af den brasilianske komponist, vokalist og multiinstrumentalist Milton Nascimento, og 2) til det ikoniske jazzalbum fra 1964, *Jazz på svenska*, med svenske Jan Johansson.

Rasmussen og Cronholm byggede på deres album bro mellem den mest moderne, brasilianske jazz og den ældre, svenske vise- og jazztradition. Og deres brobyggeri var eminent. Ikke bare i kraft af Cronholms sublime oversættelser fra portugisisk til svensk og i øvrigt hendes lyriske sang, men også i kraft af Rasmussens arrangementer og akkompagnement.

Onsdag eftermiddag optrådte de to – og i øvrigt bassisten fra albummet, danske Fredrik Damsgaard – med selvsamme materiale på Copenhagen Jazz Festival, specifikt i Sankt Jakobs Kirke på Østerbro. Og den koncert var simpelthen fantastisk, fortættet, intim. I en pænt pakket, ret stor kirke formåede de tre – Rasmussen, Cronholm og Damsgaard – simpelthen at "kommunikere" intimt med det talrige publikum.

Trioen indledte koncerten med en forunderligt rolig versionering af Miltons sang, "Pir (Cais)" – åbningsnummeret på *Milton på svenska* – og fortsatte ad samme stærkt overbevisende spor i små halvanden time – uden at koncerten på noget tidspunkt faldt i kvalitet eller intensitet.

Rasmussen forekom mig konstant rolig og sært upåvirket af egne (og andres) præstationer. Han *må* have brandvarmt blod i

åreerne med den åbenlyse sansning af den brasilianske musiknerve, som han udviser.

Cronholm forekom mig stovt vidtfavnende – hun var ét både med den svenske visetradition og med de oversatte teksters tonesprog og i øvrigt sin egen stemmes spændvidde og potentiale.

Damsgaard – han var det solide fundament i midten; garantien for, at trioens helt særlige form for latinjazz-med-nordisk-klang bevarede sin bund. Og det uanset om han spillede kontrabas eller Höfnerbas.

Som konstellation var de tre helt enkelt herlige! Og den måde, hvorpå de forvaltede en del af den nyere, brasilianske kulturarv, var respektindgydende og fin. Én gang undervejs i deres koncert fraveg de konceptet (en smule), idet de spillede en sang af Antônio Carlos Jobim, men ellers holdt de sig til Milton Nascimento's sange – og godt det samme, for de er simpelthen sublime. Selv om de onsdag eftermiddag blev fremført af en (næsten dansk) vokaljazztrio i en dansk kirke, er de i Brasilien alment kendte og populære – så kendte og populære, at de typisk spilles og synges under store stadionkoncerter. Ikke desto mindre gav Rasmussens, Cronholms og Damsgaards versioner mening, for de åbnede ind til kernen af sangene og byggede virkelig fornemt bro til den rige, svenske visetradition. Derfor blev publikumsoplevelsen i Sankt Jakobs Kirke også intens og smuk. De tre musikere fortjente de markant lange, stående ovationer, de blev til del.